

Q. SEPTIMI FLOREN

T I S T E R T V L L I A N I , L I B E R
P R I M V S A D V X O R E M .

DILECTISSIMA in domino conserua quid tibi sectandum sit post discessum de seculo meum, si prior te fuero uocatus, iam hinc prouidere ut prouide. For. prouide. uisum obserues mandare fidei tuæ. Nam secularibus satis agentes sumus, & utriq; nostrum consultum uolumus, talibus ordinamus. Cur non magis de diuinis æque cœlestibus posteritati nostræ For. atq; cœlesti. prospicere debeamus, sed legatum quodammodo For. & legatū do prælegare admonitionem & demonstrationem eorū quæ ex bonis immortalibus, & de hæreditate cœlorum deputatur? Tu modo ut solidum capere possis hoc meæ admonitiōis fidei cōmissum, deus faciat: cui sit honor, gloria, claritas, dignitas, potestas, nunc & in secula seculorum, Amen. Præcipio igitur tibi quanta continentia potes, post excessum nostrum renuncies nuptiis: nihil mihi isto nomine collatura, nisi quod tibi proderis. cæterū Christianis seculo digressis nulla restitutio nuptiarum in diem resurrectionis repromittitur, translatis scilicet in angelicam qualitatem & sanctitatem: proinde sollicitudo nulla, quæ de carnis: zelo uel in sententiā illam quam septem fratribus per successionem nuptiis euoluere: neminē tot maritorū resurrectionis die offendet, nec quisquam illam cōfusurus expectat. quæstio For. nupturis euoluerunt. Sadducæorum cessit sententiæ domini. Ne me putes propter carnis tuæ integritatem mihi reseruandam de contumeliæ dolore suspectum insinuare iam hinc tibi consilium uiduitatis: nihil tunc inter nos dedecoris uoluptuosi resumetur. Nec enim tam friuola, tam spurca deus suis pollicetur. Sed an tibi uel cuiq; alij sceminae ad deum pertinentis proficiat quod suademus, licet retractare. Non quidem abnuimus cōiunctionem uiri ac sceminae benedictā à domino, ut sciremus generi humano & replendo orbi & instruendo seculo excogitatam, atq; exinde permissam, unam tamen. Nā & Adam Montanizat de unis nuptiis. unus Euæ maritus, & Eua una uxor illi, una mulier, una costa. Sanè apud ueteres nostros ipsosq; Patriarchas non modo nubere, etiam plurifariam matrimonijs uti fas fuit. erant & concubinæ: sed licet figuratum in synagogam & ecclesiam cesserit, ut tamen simpliciter interpretemur, necessariū fuit instituere, quæ postea aut amputari, aut temperari mererentur. Superuentura enim lex erat. oportebat legis adimplendæ causas præcurrisse. Idem mox legi succurrere habebat, dei sermo circūcisionem inducens spiritalē. Igitur per licentiam tunc passiuam materiæ subsequentiū emendationū præministrabant, quas dominus Euangelio suo, dehinc Apostolus in extremis seculi aut excidit redundantes, aut composuit inconditas. Sed non

R 3 ideo